העלון טעון גניזה
עלון מס' 574
שבת פר' קרח
שנת תשפ"א

בס"ד

תפארת עון

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
שלמה בן ויקטוריה ז"ל

לרפואה שלמה
אולגה זימבול בת אמילי

ע"ש הצדיק המלוב"ז רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

מטעמים לשולחן

בקר וידע ה' את אשר לו (טז, ה)

ומדרשו-'בקר', אמר להם משה: גבולות חלק הקב"ה בעולמו, יכולים אתם להפוך בקר לערב, כן תוכלו לבטל את זו, שנאמר:'ויהי ערב ויהי בקר...' (רש"י)

המשל שמביא הרב בן ציון סנה על הדברים, ממחיש אותם היטב: ענקית האפנה ההולנדית B&W נקלעה לקשיים בשל התחרות הצמודה בשוק. החליטו הבעלים ליחצן את החברה באופן חדש- ירוק. הוסיפו עלה ירוק לסמל של החברה, העובדים של החברה שלבושים בחולצה שחורה, קבלו עלה ירוק על חולצתם. כל החברה עברה לחשמל סולארי, והחסכון שהניגו באנרגיה היה מדהים-בן אדם נכנס לחנות ומוצא אותה חשוכה, למעט הדלפק. מבקש האדם לקנות מעיל, מפנים אותו לאזור המתאים במחלקה המתאימה. מיד כשהוא מגיע לנקודת המקום המתאימה, נדלק האור במקום. כל זאת כדי לחסוך באנרגיה. כך יש קו יצוגי חדש ואופנתי. יום אחד נכנס בחור מרושל לחנות, נגש לנציג המכירות ומבקש חולצה. "מחלקת חולצות מצד שמאל, הדלת השלישית". הוא מגיע לשם-נדלק אור. נגש מיד למוכר, ומבקש חולצה. "איזו חולצה?" שואל המוכר. "לא משנה". "איזה צבע?". "לא משנה"."איזו גזרה?" "לא משנה". פתאום כבה האור. הבחור שולח מבט תוהה אל המוכר, ושואל- "מה זה, החושך? מה קרה?" אומר המוכר:"אם לא משנה לך-בשביל מה האור?!" והנמשל: משה רבנו אמר לקרח-"בקר וידע ה' את אשר לו". לשם מה יש צורך בבקר? כדי להבדיל בין תכלת ללבן, כדי להבחין בין כלב לשועל, בין חמור לזאב. אבל אתה אומר-"כל העדה כולם קדושים" אין שום הבדל. אם כך, לשם מה האור?! הבקר נועד כדי להבחין, ואתה מנסה לא להבחין. אם לא מבחינים, לשם מה בקר?! כשם שאת הבקר אתה לא תוכל להפוך ללילה, כך לא תוכל לקחת מאהרן הכהן את המנוי שלו, כי את המנוי הזה-עשה ה'!

רב לכם בני לוי (טז,ז)

וקרח שפקח היה מה ראה לשטות זה, עינו הטעתו (רש"י)

קרח בא לפתוח במחלוקת, אך לא היה כידוע, שום טעון הגיוני בידיו. ומאחר שלא היה בידיו טעון שיש בו טעם, ניסה להסית את העם בדברי ליצנות חסרי שחר על מתנות עניים, וכך מסופר במדרש (ילקו"ש פרשת קרח רמז תשנ): "ובמושב ליצים לא ישב"- זה קרח, שהיה מתלוצץ על משה ואהרן. מה עשה? כנס עליהם כל הקהל והתחיל לומר לפניהם דברי ליצנות. אמר להן:אלמנה אחת היתה בשכנותי ועמה שתי נערות יתומות, והיה לה שדה אחת. באת לחרוש, אמר לה משה:'לא תחרש בשור ובחמור יחדיו'. באת לזרוע, אמר לה:'שדך לא תזרע כלאים'. באת לקצר ולעשות ערמה, אמר: הניחו לקט שכחה ופאה. באת לעשות גרן אמר לה: תני תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני וכו'" [עין שם באריכות]. מתנות עניים עשויות להציל את האדם מגזרות רעות ואף ממות. נאמר:"הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב", ויש מפרשים "עין ה'"-זו האות עי"ן. אדם בא אל רב צדיק, ומחפש ישועה- "כבוד הרב, יש בעיות, מה אעשה??" אומר לו הרב: "תן כסף לצדקה, וה' יעזור". מה עשה הרב? לקח את המלה "מות", והכניס לתוכה את האות עי"ן, כך הפך המות למעות, וכפרו מעות הצדקה ונתבטלה הגזרה הקשה. אומר ה"**תפוחי חיים**": קרח הסכיל, ועשה הפוכו של דבר. הוא דבר באזני העם דברי ליצנות על מתנות עניים. הוא לקח את ה'מעות', והוציא מתוכן את העי"ן, ועל כן נותר 'מות'. "עינו הטעתו" אומר רש"י, ונתן לדרוש על דבריו אלו- העי"ן היתה אצלו במקום מוטעה, לא במקום הראוי. העי"ן לא היתה במעות הצדקה. וקרח נבלע באדמה.

ומתוק האור

זמני שבת
פרשת קרח

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	6.13	7.10	8.27	9.04
תל אביב	6.16	7.27	8.30	9.01
חיפה	6.17	7.18	8.31	9.02
באר שבע	6.13	7.25	8.27	8.58

הפטרה: "ויאמר שמואל"

ההלכה השבועית

הלכות שבת - בורר

א. כוס יין שנפל בו זבוב או צירעה מותר להסירו, בידו או על ידי כפית, כי אין דרך ברירה בלח, אלא משמר בלח ובורר ביבש, ואין כאן בית מיחוש, "שאין ברירה בלח, וגם את הצירעה ישלח". (מהריט"ץ סוף סי' רג). ויש חולקים ואוסרים להסיר את הזבוב לבדו דהוה לי כבורר פסולת, אלא צריך שבכף שהוא מסירו יקח עמו קצת מן המשקה. (ט"ז סי' שיט ס"ק יג, וס' תקו סק"ג). וטוב להחמיר כסברא שניה, אבל הרוצה להקל כסברא ראשונה, יש לו על מה שיסמוך.

ב. המחבץ את החלב, שנותן בשבת חלב לתוך קיבה, לעשותו גבינה, חייב משום בורר, שעל ידי כך נפרש הקום (חלב קרוש) מן החלב (שבת צה.). וכן אסור לתת לימון או קאלציום לתוך חלב לעשותו גבינה משום בורר. ובכלל זה העושה כמין כלי גמי, ונותן מה שנקפה לתוכו ומי החלב נוטפים ממנו. (רש"י שבת צה.).

ג. מותר למלאות מים בתוך תבניות ולהכניסם לתא הקפאה שבמקרר להקפותם כדי שיהיו קרח. וכן מותר לעשות גלידה בשבת באופן זה. כיון שהם קופאים מאליהם בתא ההקפאה. (חזון עובדיה)

סיפור השבוע

שלום לך ר' לוי.
דרשנים רבים נוטים להכביר בחשיבות של שמחת שחתן וכלה, וחז"ל אף לימדונו כי כל המשמח... כאילו בנה כותל של בית המקדש החרב. האמת היא, שלמרות ההפנמה שזו מצווה גדולה, לכשעצמי אף פעם לא הבנתי מה בדיוק הקשר בין הדברים, עד כדי כך שהקב"ה מוכן לגאול עם שלם בשביל ריקוד טוב עם החתן וכמה שבחים על הכלה. פעם שמעתי דרשן אחד אומר, שכל יהודי הוא בית מקדש, ויש כאלה שהם מקדשים חרבים ועצובים, וכחלק מן ההבנה העמוקה של דברי חז"ל, כדאי לדעת שאנחנו לפעמים מקימים חורבה אנושית ומוסיפים לה אור וחיות ושמחה, שנגוזו ממנה. כיום אני יהודי בן 41 מתגורר במדינה אירופית אך עסקי בישראל, ואני נע הרבה על ציר ישראל אירופה. שלושת בני הם בני ישיבה חשובים, וכל עוד אני צועד על רגלי, לא אתן להם לעסוק בביזנס. יש לי מספיק כדי לפרנסם, וזו הנחת הכי גדולה שלי. הסיפור שלי מתחיל לפני כ – 20 שנה ויותר, למדתי בישיבה קטנה בינונית למדי, והיו לי שאיפות להתקבל לאחת הישיבות המשובחות. מאמצי נשאו פרי, הייתי אמנם טיפוס ביישן, קצת חסר ביטחון עצמי, אבל די חברותי ובחסדי השי"ת קניתי לי שם טוב אצל ראש הישיבה והמשגיח. מדי פעם הם הטילו עלי כל מיני פרויקטים רוחניים, שבדרך כלל עלו יפה, למרות ביישנותי. היה לי ידיד בישיבה הקטנה, שמו יחיאל בחור שתקן מופנם, שמדי פעם ביקש את עזרתי. מדובר היה על קשר רופף למדי, שכן הבחור לא היה טיפוס חברותי במיוחד. ואכן ראש הישיבה עשה הכל כדי שאתקבל לישיבה מצויינת. בישיבה הגבוהה למרות חוסר הבטחון שלי – מעולם לא אמרתי חבורה אבל עקב היותי מתמיד, רוב הבחורים הפכו לידידים קרובים. חלפו להן מספר שנים, והייתי בשטייגען רציני בקיבוץ, רבים מחברי וידידי מן הישיבה הקטנה כבר נשכחו ממני, כך זה מטבע הדברים, חלוף השנים מטשטש זיכרונות, פרצופים ואפילו חוויות. כשהתחילו החתונות יצאנו לשמח, כמנהג המשמחים בקודש. יום אחד קיבלתי הזמנה לחתונה, עליה היה רשום בכתב יד. "מנשה ידידי, אני מבקש בכל לשון של בקשה שתגיע, זה מאד ישמח אותי, יחיאל". לקח לי כמה דקות להיזכר בנער הצנום הזה, האפור והבלתי מורגש, ולא הבנתי מדוע כל כך חשוב לו שאגיע. החתונה שלו היתה בעיר די רחוקה, לפחות שעה נסיעה... עשיתי חשבון שיש בכך המון ביטול תורה, ואין טעם ללכת, במיוחד שמדובר בחבר זניח מן הישיבה הקטנה.לא הגעתי לחתונה, ולא חשתי שום נקיפות מצפון. מה לי ולו. כעבור יומיים יחיאל מתקשר אלי, ומתחנן "מנשה, אני מבין שקשה היה לך להגיע לחתונה, אבל מאד מאד ישמח אותי שתגיע לשבת שבע ברכות, בעיר הסמוכה. אדאג לך לדירה ממוזגת, יבואו עוד כמה בחורים, זה ממש חשוב לי". לא הבנתי למה הוא נופל עלי, וניסיתי להתחמק, אבל יחיאל התחנן כמעט בדמעות "אני רוצה לראות אותך...". כמעט נכנעתי, אך ביקשתי שיתן לי יום יומיים לחשוב ולבדוק... עשיתי סבב טלפונים בקרב ידידי מן העבר, והתברר לי שרבים לא היו בחתונתו, וגם לא יגיעו לשבת חתן, למה? ככה. הקשר החברתי שלהם עמו היה צנום למדי. בלילה הודעתי לו שאני אשתדל להגיע, והוא עדכן אותי שיגיעו עוד שבעה שמונה בחורים משמחים, ושנקבל דירה נהדרת עם מזגן, שכן הימים ימי תמוז. עד שעתיים לפני שבת עוד התלבטתי. כן, לא, שיניח לי... לבסוף נכנעתי, עליתי על האוטובוס האחרון המוביל לעיר הסמוכה. ירדתי סמוך לדירה שיועדה למשמחים, ופגשתי שם רק שני בחורים שלא היו מוכרים לי כלל. עשינו הכרות בדירה. כל השאר שהוזמנו לא הגיעו. ניסינו להדליק את המזגן... שומכלום. המזגן לא היה אלא פגר מתכת. אחד הבחורים הרים כמה טלפונים, וסידר לנו תמורת תשלום נאה דירה ממוזגת. לא נורא, אם כי הפתיחה צולעת. לאחר תפילת ערבית ליל שבת נכנסנו עם החתן לאולם. לא הספקנו להתיישב, חושך בעיניים, ארע איזה קצר חשמלי רציני, הזעיקו גוי של שבת שניסה להציל את המצב, אך לשווא. סעדנו בחושך, חום אימים, מגירים זיעה מקטרים ונירגנים, והנה תוך כדי מישוש הצלחות שעל השולחן, התברר שאין לקייטרינג הרבה מה להציע... לא נורא אכלנו מה שיש. אין למזון טעם בחושך...עוד מעט מתחיל שלב הדרשות בחושך... אני מרגיש ממוטט. יש לי פחד קהל, מעולם לא נשאתי דברים, ועוד בחושך, וחוץ מזה, אני – לא – מכיר את החתן!!! מה אספר עליו?! כמובן שבתור חברי החתן נתבקשנו לשיר, ולהזכירך אנחנו רק שלושה בחורים שכל אחד מאתנו מצא את עצמו במקרה (או שלא) במקום הזה, אנחנו בקושי מכירים אחד את השני וקל וחומר את מי שישב ב'מזרח'. למרות הכל התאמצנו שרנו ועשינו שמח ככל שיכולנו. כשהגיע שלב הדרשות ביקשו מאתנו לדבר. אז קמתי לדבר. וורט על פרשת השבוע לא היווה בעיה, אבל דיבורים בשבח החתן זו בעיה, אני לא מכיר אותו בכלל וגם ממה שכן הכרתי – אין הרבה מה לומר, אבל דיברתי ושיבחתי, והקהל והחתן היו מרוצים ושמחים. עברו עלינו שלוש סעודות לא פשוטות ומאד צנועות, בחום כבד... שלושה בחורים משמחים שלא מכירים זה את זה. נפרדנו בידידות מן החתן במוצאי-שבת, משם הלכנו למגדנייה סמוכה, והשבנו את נפשנו בסעודה רביעית כמו שצריך...הסיפור כמעט נגמר כאן, אבל לא. שלושת המשמחים תוך פחות מחודש – מאותה שבת - התארסו, וכעבור שנה חבקו כל אחד בן. אינני רוצה לומר שיש קשר בין הדברים, אבל צריך להודות, שהתברכנו. ובנוסף, אני מוכרח לציין, שאף פעם לפני כן לא דיברתי לפני קהל ומאז אותה דרשה – בשבת הלוהטת - שנאלצתי לדרוש מפני כבודו של החתן, קיבלתי הרבה ביטחון עצמי ומאז אני לא מפסיק לדבר לפני קהל, ובכל הזדמנות אני מתנדב לומר דברי תורה חיזוק ואמונה. זה לא סוף הסיפור. פרק ב': אחרי 4 שנות אברכות בכולל, יצאתי לעסקים, שדרשו ממני טיסות רבות לאירופה. הלך לי יפה מאד, יש לי חוש עסקי להכיר צרכים של ציבורים מסויימים, ולתת להם מענה. מדובר במוצרי צריכה שגויים אוהבים, לא מזון. נו, וכמו שאתה יודע, כשהפרוטה מצויה בכיס, ועוד בכמויות, מתחילים להשקיע. וזה בדיוק מה שעשיתי. בנק גדול כאן בארץ נתן לי אשראי כמעט בלתי מוגבל, לאחר שהאמין ביכולתי להחזיר עקב המצב העיסקי המצויין שלי. רציתי להכפיל את עסקי, ועל-פי הערכות של יועצים ומומחים, ההלוואה שלקחתי, אמורה להתחסל תוך שנתיים שלוש. דא-עקא שהקב"ה חשב אחרת, משבר כלכלי באיטליה, באנגליה... קונצרן שהייתי תלוי בו נפל והוווופ גם אני צנחתי, כפסע ביני לבין פשיטת רגל. הבנק כבר תיכנן תהליך של עיקול נכסים, ואותת לי שהגיע הסוף...חשך עלי עולמי, נותר לי שבוע ימים לבצע תשלום של חוב מסויים, שאיפשר לי הצלה פורתא, אך אם החוב לא ישולם... ההרפתקאה הכלכלית שלי מסתיימת בריסוק איברים. מנהל הסניף סירב לאשר לי הלוואה קיצרת טווח "אתה בסוף, ואני לא לוקח סיכונים... תפנה להנהלה הראשית". ברגליים רועדות, נכנסתי ללשכת מנכ"ל הבנק הגדול שסניפיו פזורים בכל הארץ. אחרי שעה של המתנה מתוחה, הוכנסתי פנימה. סביבו ישבו כמה אנשי מקצוע, אך אני יישרתי מבט לעבר המנהל שישב על כורסה מסתובבת, והיה משועשע למדי. "אדון מנשה, שלום לך, אך צר לי, אני לא מוצא שוב אפשרות לאשר לך הלוואה. ברור לך שהעסק שלך לא מסוגל להתרומם... וגם יועצי סבורים כך. בדקתי את המקרה שלך מכל הצדדים..."
נאלמתי דום די והתחלתי לגמגם כמה נתונים. לפתע הבחנתי ב... יחיאל. פניו היו חמורות סבר וחתומות... עיננו נפגשו, וניסיתי לשדר לו "תציל אותו". יחיאל הבחין במצוקתי, גחן אל אוזנו של המנכ"ל ולחש לו כמה מילים. המנכ"ל ביקש שאצא ואמתין כמה דקות בחוץ, כי הם רוצים לבדוק עוד משהו... ישבתי בחוץ מזיע, עיגולים שחורים בעיניים. הרגשתי לפתע כמו באולם החשוך בשבע ברכות של יחיאל... וריבונו של עולם מה עושה יחיאל בלשכתו של מנכ"ל הבנק הענק?! אדון לוי, אחרי שעה מורטת עצבים נכנסתי ללישכה. היועצים ישבו מחוייכים. יחיאל היה המחוייך מכולם. "אדון מנשה" סיכם המנכ"ל, "אנחנו נצרף אליך חשב מלווה לחברה, נאשר לך אשראי מדורג, ונשכנע את הנושה הגדול שלך להמתין עוד שישה חודשים, ומתוך הנחה שאחת ההשקעות שלך תעלה יפה... תוכל להחזיר חובותיך... ולהשתקם".
מה התברר? יחיאל מיד אחרי חתונתו, התקבל כפקיד פשוט במשרדי הבנק המרכזי, וברבות השנים נבחר להיות עוזר אישי של המנכ"ל. השניים הפכו לידידים בלב ונפש. ומה לחש לו יחיאל לאוזנו של המנכ"ל? כדאי שתרשום ותפיץ "ידידי המנכ"ל, כשהייתי חתן צעיר וישבתי בחושך, היהודי היקר הזה הדליק לי אור, ושימח אותי... הוא בנה חורבה מחורבות ירושלים והאמן לי שאוהבים אותו מן השמים. ואני מבטיח לך שאם תעזרו לו, הוא יחזיר את חובותיו עד הפרוטה האחרונה... הוא עכשיו בחושך, והבנק עם קצת רצון טוב, יכול להדליק לו אור..." אתה מבין אדון לוי, לפעמים בן ישיבה או סתם יהודי, מתחבט עם עצמו אם לשמח ידיד רחוק, והוא לא קולט שבסופו של יום הוא משמח בעיקר את עצמו, הוא – בסופו של דבר – מקים במו ידיו את כותלי חורבתו שלו... אם וכאשר".
באדיבות המחבר- הרב קובי לוי הי"ו

>> ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166 <<

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הנכד שלי בן השנתיים, התגלגל במדרגות, באותו רגע פשוט נפל לי הלב, לקחו אותו מיד למיון, ולא ידעו מה יצא מזה ואיך יצא מזה. מיד התקשרתי להזמין לו **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"**, וברוך השם, לאחר מכן הילד השתחרר הביתה בריא ושלם...תודה לבורא עולם, אין עוד מלבדו...

בעילום שם

לבעלי מצאו גידול וחששו שזה גידול לא שפיר. נכנסנו לחרדה גדולה, לא עצמנו עין, עשיתי לו שלושה פדיונות, והשבח לאל, הכל יצא תקין, ואין לו כלום ברוך השם. אין מילים להודות. שבע"ה זכוי הרבים יעמוד לזכותו וימשיך להיות בריא כל הזמן...אמן!

בעילום שם

הבן שלי שיהיה בריא, בן ארבעים, היה צריך לעבור ניתוח בבלוטות הלימפה. זה ניתוח מסובך ומורכב של ארבע שעות בערך ועם התאוששות קשה. צפי של החלמה של חודשיים בערך. כך אמרו לנו לפני הניתוח, הכינו אותנו לכל תרחיש. לפני הכל, הזמנתי **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"** לבקר של הניתוח. זה היה י' בטבת והיינו בצום. והרופאים בדקו אותו לפני הניתוח. זאת הפרוצדורה. פתאום הרופאים קוראים לו ואומרים לו, שאין צורך בניתוח שהכל תקין. זה לא הפעם הראשונה שאני עושה פדיון ורואה ישועות, אבל ככה בכזה מצב, ובכזה תזמון...היינו בהלם. מה זה התרגשנו. אין מילים להודות להשם יתברך על כל הניסים שעושה איתנו כל רגע ורגע, ולשליחים הנאמנים שלו. שבע"ה יהיה רפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל, שכולם יצאו בריאים מבתי החולים, אמן!

אסתר מהצפון

לפני חג שבועות, בעלי לא הרגיש טוב, פחדתי שלא יחזיק מעמד בתיקון ליל שבועות, אז התקשרתי ל**"חסדי ינון"** שיערכו לו **"פדיון נפש"** בערב חג, שירגיש טוב ויצליח להשאר ער כל הלילה ללמוד. ובסיעתא דשמיא גדולה הוא נשאר ער כל הלילה, ואפילו עד אחרי הקידוש, וברוך השם מרגיש יותר טוב ומתאושש...מי שראה אותו לפני מבין שזה מעל הטבע... ישתבח שמו...

בעילום שם

אישתי שתחי' היתה בהריון עם תאומות, בחודש חמישי היתה באיזו בדיקה שגרתית וגילו שיש סכנה לתאומות. הרופאים לא רצו לקחת סיכון ורצו ישר לילד אותה. וזה אומר סכנה גדולה. מיד התקשרתי ל**"חסדי ינון"** שיעשו לה ולעוברות **"פדיון נפש"** וברוך השם, בסיעתא דשמיא ההריון החזיק מעמד עד חודש תשיעי. התקשרתי לבשר בשורות טובות, שהיא ילדה בשעה טובה ובמזל טוב, והתאומות נולדו בריאות ושלמות ב"ה. חסדי השם כי לו תמנו כי לא כלו רחמיו...

בעילום שם

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים- ניתן לשלוח סיפורי פדיונות לפקס 077-2182992 . נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

החיזוק השבועי
החסד האמיתי

רבי יצחק אייזק היה עני מרוד, אף על פי כן התמיד בתורה ועמל בה. בכל חצות לילה היה קם ממיטתו ולומד. באחד הפעמים שאלו בנו: "אבא, אמרו רבותינו (חגיגה יב:) שכל העוסק בתורה בלילה חוט של חסד משוך עליו ביום, והנה אנו עומדים בחצות לילה ועוסקים בתורה, ולאחר התפילה אין לנו מה לאכול, היכן חוט החסד?" השיבו אביו: "חוט החסד הוא זה שאף על פי שאנו עניים אנו מקבלים הכל באהבה, ועוד, שלמחרת נתעורר שוב בחצות לילה ונעמיק בתורה... זהו החסד האמיתי!". מהו החסד האמיתי שבורא עולם יכול לתת לך? שקמת היום בבוקר והבנת שכול מאורעותיך הם לטובה, זהו החסד האמיתי. רבות הסיבות שיש לנו עליהן להתלונן, לא תמיד הכל הולך כפי שרצינו וציפינו, לא תמיד הדרך בה בחרנו היא דרך של "שושנים", לעיתים מלאה היא ב"קוצים". ואנו מורידים ראש, מבכים על הקושי, נמשכים לכאב ויורדים מטה מטה. רבי יצחק אייזק מלמד אותנו מוסר חשוב, קמת בבוקר לעוד יום, אשריך, זכית, תנצל אותו, תשמח בו, אתה קמת, אתה בריא! תפנים שכול הפוקד אותך הוא לטובתך - הפיטורים, הכאב ביד, הנזק שברכב, הכול לטובתך. קמת לבוקר חדש? אתה בידיעה שהכול לטובה? על זה אומר רבי נחמן מברסלב: "כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא". באמצעות ראייה נכונה אתה יכול לזכות לעולם הבא... כבר בעולם הזה...

רונן קרתא

הפרשה המצויירת
// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

לע"נ נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושוע בן עזיזה, רחל בת פלילה, יעקב בן רוזה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל, בקי אליסיה בת מטילדה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440